

1201/3

Katedra za somatopediju
Defektološkog fakulteta
Univerziteta u Beogradu

ŠKOLOVANJE DECE SA MOTORIČKIM POREMEĆAJIMA

Beograd 2005

Prof. dr Dragan Rapaić

Perspektive i novi modeli školovanja dece sa motoričkim poremećajima

Rezime

Obrazovanje dece sa motoričkim poremećajima jeste deo sistema obrazovanja. Iz toga proističe i pravo ove dece na obrazovanje, koje je obavezno na nivou osnovnog obrazovanja, ali uz mogućnost daljeg nastavka obrazovanja. Priroda motoričkog poremećaja kod dece značajno određuje mogućnost, oblik i sadržaj njihovog obrazovanja. On se javlja u različitim pojavnim oblicima koji ovu populacionu grupu čine heterogenom, samim tim i veoma komplikovanom za donošenje sistemskih rešenja. Vreme pojave invalidnosti direktno utiče na kontinuitet obrazovanja, koji može biti prekinut na nivou osnovnog, srednjeg ili visokog. Stopen njene izraženosti se može kretati u intervalu od lakog do veoma teškog. Progresivna i neprogresivna stanja različito utiču na tok školovanja. Novi modeli školovanja ove dece treba da budu u odnosu na sposobnosti i u odnosu na program. Školovanje po redovnim programskim sadržajima treba da bude organizovano za one učenike koji mogu da ih savladaju uz posebne metodičko - didaktičke, tehničko - tehnološke i organizacione uslove. Školovanje po posebnim programskim sadržajima bilo bi namenjeno onim učenicima koji imaju izrazite motorne deficite ili koji pored toga imaju i kognitivno-intelektualne disfunkcije. Ovi sadržaji treba da se zasnivaju na: razvoju programskih sadržaja koji će odgovarati sposobnostima dece sa motornom invalidnošću; razvoju metodičko-didaktičkih pristupa koji će odgovarati sposobnostima učenika, uvođenju savremene tehnologije, definisanju očekivanog postignuća iz svakog predmeta; približavanju i uključivanju u socijalnu sredinu i razvoju partnerskih odnosa sa porodicom.